

воскáчвашасе во Іерусалымъ: а Иисусъ ги превѣраше, и чвдехасе, и като идѣхъ по нѣго, боѣхасе, и землѧ паки дванадесеть тѣ, и начнѣ да имъ казъва ѿнїа (ракеты) който щѣхъ да мѣ се славчатъ.

33 Защѣ єто, воскáчвамесе во Іерусалымъ, и Сынъ чловѣческїй ще вѣде предаденъ на архїерѣи тѣ и книжници тѣ, и ще да го ѿсадатъ на смѣрть, и ще го предадатъ на мазыцы тѣ:

34 И ще мѣ се поругаатъ, и ще го віята, и ще го заплюбата, и ще да го оубіята: и вѣ третїй дѣнь ще воскресне.

35 И дойдѣха предъ нѣго Іаковъ и Іоаннъ сыновѣ тѣ Зеведееви, и рѣкоха мѣ: Оұчитею, искаме да напрвишъ намъ, ѩо да ти поискаме.

36 И Иисусъ имъ рѣче: ѩо искате да ви напрвимъ;

37 И ѿнъ мѣ рѣкоха: дай ни да сѣднеме єдинъ ѿ дѣсна та, а дрѹгїю ѿ лѣва та ти страна вѣ слава та твоѧ.

38 И Иисусъ имъ рѣче: не знáете ѩо искате: мόжете ли да піете чаша та, којто ѡзъ піемъ, и съ креїенїе то, съ којто се ѡзъ кр҃жавамъ, да се кр҃жстите;

39 И ѿнъ мѣ рѣкоха: мόжеме. И Иисусъ имъ рѣче: войстиннѣ чаша та којто ѡзъ піемъ, ще ѵспїете, и съ кре-

їенїе то, съ којто се ѡзъ кр҃жавамъ, ще се кр҃жстите:

40 И да сѣднете ѿ десни ѿ ѿлѣбъ ми: не стой оұ мѣне да го дамъ, но (ще да се дадѣ) на ѿнїа, на който є приготвено.

41 И като чвхъ дванадесете, фанаха да се скрдатъ за Іаковъ и Іоаннъ:

42 И Иисусъ ги повыка, и рѣче имъ: знáете, защѣ ѿнїа ѩото мѣслатъ че царвватъ на мазыцы тѣ, властвватъ надъ нїхъ: и големци тѣ имъ ги ѿладаватъ.

43 Но вѣ вѣсъ не ѹѣ да вѣде тѣкъ: но който искака да вѣде по големъ вѣ вѣсъ, да вѣде вѣмъ слага:

44 И който искака да вѣде вѣ вѣсъ прївъ, да вѣде на сїчки тѣ ракъ.

45 Защо то Сынъ чловѣческїй не дойдѣ да мѣ послагваватъ, но да послагвава, и да дадѣ душа та си ѵзбеленїе за мнозина.

46 И дойдѣха во Іерихонъ, и като ѵзлѣзе той ѿ Іерихонъ, и оѹченци тѣ мѣ, и многи народъ, сынъ Тімоеузъ Бартимей слѣпѹо седѣше при пѫтьата и просеше.

47 И като чв є Иисусъ Пазвранинъ, фанѣ да вѣка, и да дама: Сыне Давидовъ Иисусе, помилуй ма.

48 И мнозина мѣ се караха да мажкне: но той ѻюще